

νέες μαρσαλιανές συνοικίες», ξεκινώντας από τη σχολή των εξωτερικών οικονομιών της Καλιφόρνιας, δηλαδή στις απόψεις αυτές που δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στον κοινωνικό καταμερισμό της εργασίας και των εξωτερικών οικονομιών και το ρόλο που παίζουν στις διαδικασίες χωρικής κατάταξης και επανασυγκέντρωσης της παραγωγής σε «δικτυακά συγκροτήματα» (clusters) επιχειρήσεων. Παρουσιάζονται επίσης οι απόψεις των Marshall, Coase, Williamson, Grabher και άλλων σχετικά με τις έννοιες των διεπιχειρηματικών συναλλαγών, της παραγωγικής δικτύωσης και ιεραρχιών. Δεν θα μπορούσε να λείπει και μία ενότητα για τα υπεργολαβικά και τεχνολογικά δίκτυα παραγωγής.

Το προτελευταίο κεφάλαιο πραγματεύεται θέματα σχετικά με την τεχνολογική και χωροοικονομική αναδιάρθρωση, όπως τον κύκλο ζωής των προϊόντων, τις απόψεις του Storper για τις αλλαγές και τις πραγματικές επιπτώσεις στη μεταφορτική επιλογή. Το τελευταίο κεφάλαιο επιχειρεί να παρουσιάσει ένα άλλο μεγάλο θέμα της σύγχρονης γεωγραφικής ανάλυσης, τη νέα οικονομική γεωγραφία των υπηρεσιών. Ο τομέας των υπηρεσιών στις ανεπτυγμένες χώρες αποτελεί πλέον μεγαλύτερο ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος από τον τομέα της μεταποίησης. Παρουσιάζονται σειρά εμπειρικών μελετών και θεωρητικών προσεγγίσεων σχετικά με το φαινόμενο αυτό. Όπως είναι αναμενόμενο από ένα βιβλίο οικονομικής Γεωγραφίας, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στις αλλαγές στις αγορές εργασίας και τις επιπτώσεις αυτών των αλλαγών στο χώρο.

Όπως ελέχθη και στην αρχή, και όπως είναι προφανές από το περιεχόμενο των κεφαλαίων, το βιβλίο καλύπτει ένα πολύ μεγάλο εύρος θεμάτων και ερευνών. Η απουσία παρουσίασης της ΝΟΓ και της κριτικής σε αυτήν είναι μια προφανής έλλειψη. Σημαντική αλλά ίσως αναμενόμενη είναι η έλλειψη κάθε αναφοράς στις προσεγγίσεις για το χώρο που

είναι βασισμένες στον *αναλυτικό μαρξισμό* ή τις *νεορικαρδιανές* απόψεις. Αυτή η έλλειψη είναι αναμενόμενη γιατί αυτές οι απόψεις είχαν την ατυχία να συμπίσουν χρονικά με μια περίοδο (δεκαετία του '80) κατά την οποία η «έλξη» των ριζοσπαστικών απόψεων μειώθηκε, αλλά και στο εσωτερικό των ριζοσπαστικών απόψεων μεγάλωσε η επιρροή προσεγγίσεων που αντιμάχονταν τον παραδοσιακό «οικονομισμό» του μαρξισμού. Ταυτόχρονα, πολλοί μαρξιστές και ριζοσπάστες οικονομικοί γεωγράφοι (αλλά θα έπρεπε να προστεθεί και οικονομολόγοι) δεν θεωρούν τον αναλυτικό μαρξισμό (και πολύ περισσότερο τις *νεορικαρδιανές* απόψεις) ως αρκετά «αριστερό». Επίσης, τέτοιες προσεγγίσεις δεν έγιναν ιδιαίτερα γνωστές στην Ευρώπη, μια και αναπτύχθηκαν κυρίως σε πανεπιστήμια της Β. Αμερικής. Είναι ίσως κρίμα που τέτοιες απόψεις δεν έχουν γίνει ευρύτερα γνωστές, εφόσον καλύπτουν θέματα από την προβληματική για την αξία και το κεφάλαιο και πώς αυτή εκφράζεται στο χώρο, την πόλη, την περιφέρεια και την καπιταλιστική συσσώρευση, καθώς και τη σχέση των τεχνολογικών αλλαγών και του χώρου.

Οι *Διαδρομές στις θεωρίες του χώρου* θέτουν στον ενδιαφερόμενο αναγνώστη μια σειρά ερωτημάτων και θεωριών. Δεν δίνεται όμως στον αμύητο αναγνώστη μια παρουσίαση των βασικών προβλημάτων που παρουσιάζει η ένταξη της διάστασης του χώρου στην αριστερή σκέψη, έλλειψη που ξεκινά από τους κλασικούς του μαρξισμού και τον ίδιο τον Μαρξ. Επίσης, αυτό που μπορεί να δημιουργήσει κάποια σύγχυση είναι το γεγονός ότι το βιβλίο και τα θέματα που παρουσιάζει κινούνται σε πολλά διαφορετικά χωρικά επίπεδα, καθώς και σε διαφορετικά επίπεδα αφάιρησης. Αυτά τα διαφορετικά επίπεδα, σε συνδυασμό με τη μεγάλη ποσότητα προσφερόμενων θεωριών, ερευνών και πληροφοριών, θα δημιουργήσουν ίσως προβλήματα, ειδικά σε προπτυχιακούς φοιτητές. Οι

ενδιαφερόμενοι όμως μεταπτυχιακοί φοιτητές και ερευνητές, όπως ειπώθηκε και πριν, θα βρουν ένα πολύτιμο βιβλιογραφικό οδηγό σε πολλά ειδικά θέματα. Θα ήταν πολύ χρήσιμο κάποια από τα κεφάλαια και/ή τη θεματογραφία του βιβλίου αυτού να παρουσιαστούν με τη μορφή εξειδικευμένων βιβλίων, έτσι ώστε να υπάρξει μία σε βάθος ανάπτυξη της προβληματικής για το χώρο και τη Γεωγραφία. Υπάρχει πλέον η κρίσιμη μάζα ενδιαφερόμενων φοιτητών και ερευνητών στην Ελλάδα, όπως και η συνεχιζόμενη ύπαρξη των προβλημάτων των ανισοτήτων στο χώρο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΟΒΟΛΗΣ

Επίκουρος Καθηγητής,

Τμήμα Γεωγραφίας,

Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο

Δρ. Πολυξένη

Μοίρα-Μυλωνοπούλου

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Τόμος Α': Ευρώπη

Τόμος Β': Ασία

Τόμος Γ': Αφρική-Αμερική-Ωκεανία

Εκδόσεις Αθ. Σταμούλη,
Αθήνα 2003

Η γεωγραφία είναι από τους σημαντικότερους επιστημονικούς κλάδους οι οποίοι ασχολήθηκαν εδώ και αρκετές δεκαετίες με την ανάλυση του τουριστικού φαινομένου. Σταδιακά η συνεχής εξειδίκευση των επιστημονικών προσεγγίσεων του τουρισμού ανέδειξε την τουριστική γεωγραφία ως έναν από τους βασικούς κλάδους στη μελέτη και έρευνα της τουριστικής ανάπτυξης. Χαρακτηριστικά για τη σημασία του κλάδου αυτού είναι δύο γεγονότα: η πλούσια βιβλιογραφία του τα τελευταία

ταία 30 χρόνια (εγχειρίδια, ερευνητικές μονογραφίες, μελέτες, άρθρα κ.τ.λ.) και η σταθερή παρουσία του στα προγράμματα σπουδών πολλών πανεπιστημιακών Τμημάτων Τουρισμού, καθώς και Τριτοβάθμιων Σχολών Τουρισμού, Τουρισμού και Αναψυχής, Ελεύθερου Χρόνου κ.ά.

Στην πλούσια διεθνή (και περιορισμένη στην ελληνική γλώσσα) βιβλιογραφία εγχειριδίων τουριστικής γεωγραφίας, όπως αυτό της καθηγήτριας δρος Μοίρα, τα οποία κυρίως εξυπηρετούν εκπαιδευτικούς σκοπούς και δευτερευόντως ερευνητικούς, παρατηρείται η συγκρότηση δύο διαφορετικών «σχολών» με αρκετά συγκροτημένα χαρακτηριστικά στον τρόπο προσέγγισης και ανάλυσης του τουρισμού.

Η πρώτη σχολή εξετάζει πολυεπιστημονικά σύγχρονα και δυναμικά την ανάπτυξη και χωρική επέκταση του τουρισμού στο σύγχρονο κόσμο. Βασικά χαρακτηριστικά της είναι:

- η αναζήτηση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της τουριστικής ανάπτυξης στις διαφορετικές περιοχές του κόσμου·

- η μελέτη των διαφορετικών ζωνών ανάπτυξης του τουρισμού και των ρευμάτων μετακίνησης των τουριστών·

- η ανάδειξη των διαδικασιών συγκρότησης διαφορετικών προτύπων τουριστικών περιοχών·

- ο συστηματικός «διάλογος» με τους άλλους επιστημονικούς κλάδους οι οποίοι ασχολούνται με τον τουρισμό (οικονομία, χωροταξία, κοινωνιολογία, περιβάλλον)·

- η πολυεπιστημονική διάσταση στην ανάλυση, η οποία είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για τους φοιτητές και σπουδαστές.

Η δεύτερη σχολή εξετάζει κυρίως μονοσήμαντα και παραδοσιακά τις γεωγραφικές διαστάσεις της τουριστικής ανάπτυξης. Βασικά χαρακτηριστικά της είναι:

- η συστηματική καταγραφή και παρουσίαση των τουριστικών πόρων της κάθε χώρας ως τουριστικού προορισμού·

- η έμφαση στη στατιστική αλλά συχνά και στατική «φωτογραφική» απεικόνιση των κοινωνικοοικονομικών δεδομένων μιας περιοχής·

- η ανάδειξη μιας μονοδιάστατης επιστημονικής προσέγγισης, η οποία υποτιμά την ιδιαίτερα χρήσιμη για τους φοιτητές και σπουδαστές πολυεπιστημονική διάσταση και ανάλυση·

- η προβολή του υλικού με τρόπους και τεχνικές που προσιδιάζουν περισσότερο σε τουριστικούς οδηγούς ή γεωγραφικούς άτλαντες και λιγότερο σε εγχειρίδια γεωγραφίας.

Χωρίς να υποτιμάται η συνεισφορά καμιάς από τις δύο αυτές σχολές, θεωρούμε ότι η πρώτη από αυτές ανταποκρίνεται καλύτερα στις σύγχρονες ανάγκες της τριτοβάθμιας τουριστικής εκπαίδευσης. Το βιβλίο της δρος Μοίρα είναι μια συστηματική προσπάθεια η οποία εντάσσεται στη δεύτερη σχολή, με βάση την ανάλυση που προηγήθηκε. Ειδικότερα, πέραν των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών αυτής της σχολής στα οποία προαναφέρθηκαν, θα ήθελα να κάνω και τις εξής παρατηρήσεις σχετικά με το βιβλίο:

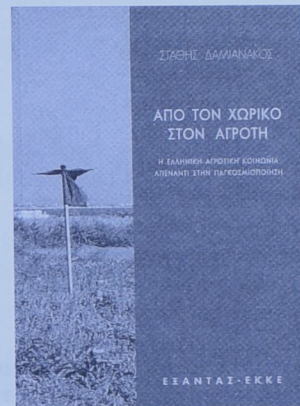
1) Μια σωστή αναδιάταξη του υλικού θα ήταν αναγκαία ώστε να περιοριστούν οι τρεις τόμοι σε δύο, ή ακόμη και σε έναν. Το γεγονός αυτό θα έκανε το βιβλίο περισσότερο χρηστικό για τον εκπαιδευτικό, το φοιτητή και τον αναγνώστη.

2) Η βιβλιογραφία δεν μπορεί να περιορίζεται σχεδόν αποκλειστικά σε τουριστικούς οδηγούς, εκδόσεις διεθνών οργανισμών και τουριστικά περιοδικά. Είναι προφανές ότι ένα επιστημονικό εγχειρίδιο αυτής της μορφής θα έπρεπε να λάβει υπόψη του πολύ περισσότερο την πλούσια διεθνή και την αρκετά σημαντική πλέον ελληνική βιβλιογραφία (μονογραφίες, άρθρα, εγχειρίδια) της τουριστικής γεωγραφίας και ανάπτυξης.

ΠΑΡΙΣ ΤΣΑΡΤΑΣ

Καθηγητής Τουριστικής Ανάπτυξης,
Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων,
Πανεπιστήμιο Αιγαίου

ΕΞΑΝΤΑΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

ΣΤΑΘΗΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΟΣ

Από τον χωρικό στον αγρότη

*Η ελληνική αγροτική οικονομία
απέναντι στην παγκοσμιοποίηση*

Ποιοι είναι οι μηχανισμοί οικονομικής, πολιτικής και ταυτόχρονα, πολιτισμικής ενσωμάτωσης του ελληνικού αγροτικού κόσμου στη σύνολη κοινωνία (εθνική και διεθνή) κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών; Πώς εντοπίζονται τα διακυβεύματα των εντατικών μετασχηματισμών που πραγματοποιούνται σήμερα ως προς τους όρους κοινωνικής ύπαρξης του Έλληνα αγρότη; Με ποιον τρόπο μπορούμε να αντιληφθούμε τις εγγενείς στη διαδικασία προσαρμογής αντιφάσεις, να κατανοήσουμε τη «λειτουργικότητά» τους για τη διαίωνιση των εν ισχύ κοινωνικών σχέσεων και να διακρίνουμε τα αποτελέσματα των εν λόγω διαδικασιών πάνω στην εθνική κοινωνία; Αυτά είναι τα κεντρικά ερωτήματα στα οποία το ανά χείρας βιβλίο φιλοδοξεί να δώσει κάποια στοιχεία απάντησης, μέσω μιας σύνθεσης τεκμηρίων και εμπειρικών ερευνών μακράς διάρκειας (επιτόπιων ή εντοπισμένων) που ανέλαβε ο συγγραφέας σε διάφορες περιοχές της αγροτικής Ελλάδας.